

Sygn. akt OSD 70/13

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej

z dnia 24 marca 2014 roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Waldemar Lewandowski
Sędziowie: r. pr. Anna Michnicka – Dziejurska (sprawozdawca)
r. pr. Andrzej Kras

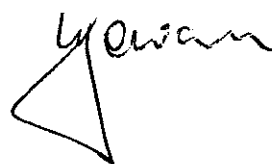
Protokolant: apl. radc. Anna Diewiel

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Anity Woronieckiej

W sprawie zażalenia złożonego przez na postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 16.09.2013r. sygn. akt umarzające dochodzenia w sprawie naruszenia zasad etyki przez radcę prawnego.

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 16 września 2013 r., o umorzeniu dochodzenia, sygn. akt
- II. kosztami postępowania w kwocie 1070,80 zł (*tysiąc siedemdziesiąt złotych osiemdziesiąt groszy*), obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych

OSD 70 / 13

Uzasadnienie.

W dniu 12 czerwca 2013 r. p. [REDAKTOWANO] złożył skargę do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] na radcę prawnego [REDAKTOWANO]. W uzasadnieniu skargi podał, iż w związku z toczącym się postępowaniem sądowym pomiędzy nim a [REDAKTOWANO] zlecił temuż radcy występowanie przed sądem odwoławczym. Wyjaśnił, iż wystąpił z pozwem przeciwko p. [REDAKTOWANO] o zapłatę należności. W sadzie I instancji uzyskał korzystny wyrok. Strona pozwana złożyła apelację i radca prawny [REDAKTOWANO] otrzymał wspomniane pełnomocnictwo do występowania w sprawie apelacyjnej.

Skarżący podał, iż radca prawny nie wykazywał należytej staranności w postępowaniu przed sądem II instancji. W szczególności nie stawił się na ogłoszeniu wyroku tego sądu. Pomimo niekorzystnego orzeczenia nie złożył wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i pomimo twierdzenia skarżącego, że będzie dążył do wystąpienia o kasację wyroku, swym zaniechaniem zamknął mu drogę do wniesienia skargi. Nadto zarzucił, iż radca prawny, pomimo takiego obowiązku, nie uzyskał od niego zgody na nie wnoszenie kasacji.

W dniu 17 czerwca 2013 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTOWANO] wydał Postanowienie o wszczęciu dochodzenia / k. 5 /. W dniu 22 lipca 2013 r. przedstawił radcy prawnemu [REDAKTOWANO] dwa zarzuty: 1. że działając na podstawie pełnomocnictwa udzielonego przez p. [REDAKTOWANO] w dniu 13 sierpnia 2012 r. w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym [REDAKTOWANO] w sprawie z powództwa [REDAKTOWANO] przeciwko [REDAKTOWANO], sygn. akt [REDAKTOWANO] nie wystąpił w dniu 7 listopada 2012 r. w imieniu swojego mocodawcy z wnioskiem o doręczenie uzasadnienia wyroku sądu II instancji, co zamknęło klientowi drogę do wniesienia skargi kasacyjnej, tj. naruszył postanowienia art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, oraz 2: że w listopadzie 2012 r. działając jako pełnomocnik [REDAKTOWANO] przeciwko [REDAKTOWANO] sygn. akt [REDAKTOWANO] nie uzyskał zgody klienta na zaniechanie wniesienia skargi kasacyjnej od niekorzystnego dla klienta rozstrzygnięcia sądu II instancji tj. naruszenia postanowienia art. 6 ust. 1 w zw. Z art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Radca prawny [REDAKTOWANO] nie przyznał się do popełnienia przewinienia dyscyplinarnego i wyjaśnił, że prowadzenie sprawy zostało mu zlecone na etapie odpowiedzi na apelację. Skarżący poinformował go, że nie jest zadowolony z czynności pełnomocnika występującego w jego imieniu przed sądem I instancji, pomimo osiągnięcia korzystnego orzeczenia. Na podstawie analizy akt sprawy, radca prawny poinformował skarżącego, iż szanse wygrania procesu w postępowaniu odwoławczym są znikome ze względu na przedawnienie roszczenia. Jednak na żądanie skarżącego występował przed sądem apelacyjnym. Zgodnie z przewidywaniami sąd apelacyjny uchylił wyrok i oddalił powództwo i obciążył skarżącego kosztami postępowania.

Wyjaśnił nadto, że nie wystąpił o uzasadnienie wyroku, gdyż informował wcześniej klienta o braku szans na wygranie sprawy. Uzyskał ustną zgodę na zaniechanie wnoszenia skargi kasacyjnej zeznania r.pr. [REDAKTOWANO] k. 26-27/.

Z-ca Rzecznika Dyscyplinarnego po dokonaniu oględzin akt [REDAKTOWANE] Okręgowego [REDAKTOWANE] akt Sądu Apelacyjnego [REDAKTOWANE] sygn. akt [REDAKTOWANE] / 12 / k. 31 – 81 /, przesłuchania świadków [REDAKTOWANE] / k.86-87/, św. [REDAKTOWANE] k.91-93/ , przesłuchania pokrzywdzonego / k.97-99 /, co do zarzutu 1 z Postanowienia o przedstawieniu zarzutów skierował wniosek do Dziekana Rady OIRP o udzielenie ostrzeżenia dziekańskiego jako przypadku mniejszej wagi i w dniu 12 listopada 2013 r Dziekan OIRP [REDAKTOWANE] udzielił takowego ostrzeżenia.

Postanowieniem z dnia 16 września 2013 r umorzył dochodzenie w sprawie naruszenia postanowienia art. 6 ust. 1 w zw. Z art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – wobec stwierdzenia , ze czynu nie popełniono.

Na Postanowienie zostało złożone zażalenie przez pełnomocnika skarżącego. W zażaleniu zarzucono obrazę art. 17 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74.1 ustawy o radcach prawnych poprzez błędne przyjęcie , iż obwiniony czynu nie popełnił nie występując z wnioskiem o uzasadnienie wyroku, art. 10 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74.1 u.r.p. i art. 64 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art.6 ust. 1 i art.28 ust. 6 KERP poprzez błędne przyjęcie, iż radca prawny uzyskał zgodę na nie występowanie ze skarga kasacyjną. Wniósł o uchylenie zaskarżonego Postanowienia .

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje :

Zgodnie z zasadami wynikającymi z ustawy o radcach prawnych , a w szczególności art. 66 ust. 2, od kary ostrzeżenia dziekańskiego prawo odwołania do okręgowego sądu dyscyplinarnego przysługuje wyłącznie radcy prawnemu lub aplikantowi radcowskiemu, wobec którego kara ta została orzeczona. W niniejszej sprawie radca prawny nie złożył odwołania, wobec czego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie miał uprawnień do oceny zasadności postępowania Rzecznika Dyscyplinarnego w tej sprawie.

Oceniając natomiast postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] co do uzyskania zgody skarżącego na odstąpienie od wnoszenia skargi kasacyjnej OSD wziął pod uwagę fakt , iż Rzecznik Dyscyplinarny w tym zakresie przeprowadził postępowanie wyjaśniające w sposób prawidłowy i zebrał wszelkie dowody w tej sprawie. W szczególności zarówno z zeznań świadków jak i obwinionego wynikało, iż radca prawny uprzedził skarżącego o braku celowości wnoszenia środka nadzwyczajnego , gdyż roszczenie pow3oda w sprawie było przedawnione oraz że skarżący nie żądał wniesienia takowego środka.

Art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego reguluje postępowanie radcy prawnego w sprawie składania środka nadzwyczajnego jakim jest kasacja , jednakże stanowi , iż radca prawny w miarę możliwości winien uzyskać pisemną zgodę klienta na odstąpienie od tej czynności . Nie oznacza to jednak , iż taka pisemna zgoda jest absolutnie wymagana. Strony mogą takie ustalenie zawrzeć w formie ustnej.

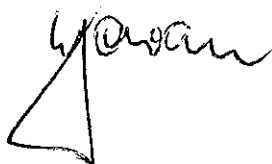
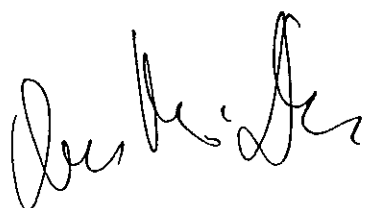
W niniejszej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny musiał ocenić wiarygodność z jednej strony zeznań świadków i radcy prawnego [REDAKTOWANE] , zaś z drugiej skarżącego i stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego oceniającego zebrany materiał dowodowy.

Zdaniem Sądu , stanowisko Rzecznika Dyscyplinarnego ustalające , iż skarżący nie upoważnił radcy prawnego do złożenia kasacji jest zasadne , bowiem zostało poparte zeznaniami samego [REDAKTOWANE] , który zeznał , że radca prawny nie wniesie skargi kasacyjnej , na żądanie zwrócił mu dokumenty i oświadczył , iż nie będzie zajmował się tą sprawą / zeznania [REDAKTOWANE] – k. 98 /

Taki stan faktyczny został poparty zeznaniami świadków./ św. [REDAKTOWANE] – k.87 , św. [REDAKTOWANE] – k.89 – 91 /.

W takiej sytuacji , wobec braku przedstawienia przez skarżącego innych dowodów wskazujących na to , iż polecił radcy prawnemu wystąpienie ze skarga kasacyjną , Okregowy Sąd Dyscyplinarny przyjął ,że zebrany materiał dowodowy i ocena postępowania w tym zakresie Rzecznika Dyscyplinarnego nie może być podważona i brak jest podstaw do uchylecia zaskarżonego postanowienia wobec czego zaskarżone postanowienie utrzymano w mocy.

Postanowienie niniejsze jest ostateczne i nie przysługuje nań środek odwoławczy.

Andrzej Ckasz